

munerne, således at der også i fremtidens hjemmesygepleje kan gås nye veje. Vi går positivt ind i den udvalgsbehandling, der skal finde sted.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil sige til fru Anne-Marie Meldgaard, at jeg ikke har ændret opfattelse af det her forslag. Jeg tror også, det er fremgået, dengang vi havde debatten sidst, at jeg gerne så det fremmet. Men så er det jo sådan, at det er en af de forpligtelser, der følger med, når man går i regering, at man nu også må se på, hvad der er flertal for i regeringen, og det var der jo ikke. Og derfor måtte jeg afvise det. Jeg synes stadig væk, at det er en meget god idé.

Jeg vil slet ikke deltage i det dér skoleridt omkring privat eller offentligt i det her tilfælde. Det synes jeg vi har bevæget os meget langt forbi, for selv om forslaget ikke har ændret sig, så har tiden det i sandhed, og det har Socialdemokratiet jo også.

Jeg kan også godt huske, hvad der blev sagt på Socialdemokratiets kongres, og dér bevægede man sig et kvantespring i nærheden af, at der var flere ting, man kunne. Men det har nu mest været på det socialpolitiske område, hvor man har en meget anderledes holdning til det at forsøge sig med noget, og det har da også skabt en utrolig god udvikling og mange engagerede personer.

Så CD har ikke nogen hensynbetændelse i det her tilfælde, men vil gerne, at man også på sundhedsområdet får mulighed for forsøg. Og i det her tilfælde har man oven i købet både seler og livrem på. Det er jo det gode ved det.

Det, man gerne vil, er bare at give ministeren den mulighed for at etablere et forsøg på det her smalle område – jeg havde meget gerne set, at det var et bredere område – men samtidig har man jo så kommunalbestyrelsen, der skal godkende og samtidig også sørge for kvalitet. Og når jeg siger kvalitet, så synes jeg, man skal lægge mærke til, at netop sygeplejerskerne – det er det, vi altid har misundt dem inden for pædagogkredse – jo har en meget stærk faglig kodeks, det er der ingen, der skal være i tvivl om, og de vil ikke kompromisere; det er der ingen der behøver at være nervøs for. Skulle man bevæge sig ud i noget i retning af at gøre ting på en anden måde, så bliver det i hvert fald ikke på bekostning af det. Det går de ikke på kompromis med, det ved jeg.

Jeg synes, man skulle give ministeren den mulighed. Selv om han måske i dag ikke kan se, at det kunne være en rigtig god idé, er jeg da sikker på, at kommer tid, kommer råd, for forslaget har ikke ændret sig, men det har Socialdemokratiet.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget. Jeg skal ikke remse alle de argumenter op, der er blevet anført her til formiddag, men lægge særlig vægt på ét argument: at der er knaphed på ressourcerne på det her område, der er knaphed på uddannet personale. Min frygt er, at en privatisering og udlicitering vil medføre højere priser på ydelserne, højere løn, ikke blot i den private sektor, men at det også vil have en afsmittende virkning i den offentlige sektor.

På den baggrund synes jeg, det er svært at erkende, at tiden skulle være til dét. Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Der er ingen tvivl om, at hjemmesygeplejen ligesom hjemmehjælpen kunne trænge til et gevaldigt løft, og at der er problemer. Der er formentlig også problemer med organiseringen for at få den bedst mulige hjælp til de ældre, ingen tvivl om det, men det drejer det her forslag sig ikke om.

Det her forslag ligger i forlængelse af de bestræbelser, V og K har gjort sig i snart 15 år for at ødelægge den velfærdsmodel, som vi har opbygget i Danmark, som basalt bygger på, at mennesker får den hjælp, de har behov for, når behovet er der, og til gengæld finansierer vi ydelserne via skattesystemet kollektivt. Der har været mange problemer i det. Vi har ikke fået den hjælp, der var brug for. Skattesystemet har nogle gange været ikke at betale efter evne, men efter snydeevne, men basalt har systemet været sådan. Det er vi meget glade for, og det vil vi gerne holde fast i. Men det har V og K ønsket på alle mulige områder at sprænge i luften med aftalen om finansloven – at bane vej for privathospitaler, og jeg kan ikke forstå, at Socialdemokratiet gik med til det – og nu her med det her forslag, som jo basalt går ud på, at man skal have mulighed for, at nogle får mere hjælp end andre, at man skal have mulighed for at kunne privatisere også den her del af den offentlige ydelse, sådan, at det mennesker får i almindelighed, er en skrabet hjælp, og så skal de,